Sermo

ite et vos in vi. m. ⁊ qđ iu. fu. d. vo. ideo
dꝛ Ecc̄. vlti. Opamini o. ves. an. tē. id ē
ante mortē. et da. vo. mer. in tē. suo. Nā
post mortē nō ē tempꝰ ꝯpandi sed solum
recipiēdi Ecc̄s. ix. Q̄dcunqꝫ pōt manus
tua instanter opare. qꝛ nec opus mecha-
nicoꝝ nec ratō phōꝝ nec sapia theologo
rum nec scia loycoꝝ ē apud inferos quo
tu ꝓperas ❡ O Nota ergo ad ope
randū nos inducere debet. auctoritas im
pantis necessitas tempis et vtilitas ope-
ris. Dico ꝙ primo nos inducere debꝫ au
ctoritas impātis. ipe opari pcepit cuiꝰ au
ctoritas sūma existit. ait eñ Exo. xx. Sex
diebus opaberis et facies opus tuū. Vo-
luit aūt vt septima die debeamus ab om
ni ope seruili quiescere vt ipsa die possi-
mus soli deo vacare. Unde in die dñica
et alijs festis magis debēt homies deum
orare eccias visitare ad predicatōes ac-
cedere q̄ꝫ in alia die. sed homo facit totū
cōtrarium. qꝛ dum hoies festa colūt solis
vanitatibus et peccatis intendūt. Ope-
rami ergo fratres cibū qui nō perit sed q̄
pmanet in vitā eternā. Joh. vj. vnde dꝛ
Apo. xiiij. Ammō iam dic̄ spūs vt re. ꝛc̄.
Scđo ad opanduꝫ inuitat tempus nobis
dati necessitas. nam qđ ad pniam nobis
diuina clementia concessit. si pditum fue
rit. in eternū recupari non poterit. Unde
nulla iactura est grauioꝛ nobis q̄ꝫ iactu-
ra tempis perditi. ꝓpter hoc dicit Johā.
ix. Opamini dum dies est. veniet autem
nox qñ nemo potest operari et Apl's ad
Gal. vj. Dum tempus habemus opere-
mur bonum ad omnes. sed cōquerit dñs
Apo. ij. dicens. Dedi illi tempus vt peni
tentiā ageret et noluit penitere a fornica
tōe sua. Quid ergo ī fine dicturi sūt quā
excusatōem apud deum habent. vnđ ces
sabunt verba cū peruentū fuerit ad ver-
bera. Tercō nos ad operādū inuitat ipiꝰ
opatōis vtilitas. qꝛ sicut dꝛ Proue. xxij
de fructu operis sui vnusquisqꝫ replebi-
tur bonis. et iuxta opera sua retribuet ei.

Certissimū est nec dubitare licet ꝙ q̄ ma
le faciet male habebit. vnde aplus dic̄. j.
Coꝛ. iij. ꝙ quale vniuscuiusqꝫ opus fue
rit ignis ꝓbabit. vñ dꝛ Ecc̄. xiiij. Omne
opus corpale in fine deficiet. et q̄ illđ ope
rat̄ cum illo peribit et omne opus bonum
iustificabit̄ et qui operat̄ illud honorabit̄
in illo. Sic ergo patet de largitate vocā
tis et de strenuitate operantis ❡ E
Nunc videre restat de sublimitate mer-
cedis. sed quis dicere eius magnitudineꝫ
sufficit. Est eñ merces tam magna tā al-
ta tam dulcis et sapida vt nulla possit ex
primi lingua carnis. Merces tñ dꝛ qꝛ eā
homo per gratiā meret̄. vnde et quodā-
modo ex iusticia reddit̄. vñ ꝓuer. xj. Se
minate iusticiam merces fidelis ⁊ Eccl'.
xxxvj. Da mercedem dñe sustinentibꝰ te
vt ꝓ. t. f. inueniant̄. Notādū ergo ꝙ hec
merces est omi dignitate pclara. est omi
plenitudine boni fecūda. et est durabilita
te perpetua et eterna. Dico ꝙ merces la
borantiū est altissima dignitate Non eñ
est merces cuiuscunqꝫ dñi sed ipsiꝰ regis
eterni qui sicut est sup omnes altissimus
sic altissima dona dat suis amicis. vnde
dꝛ Jsa. xl. Ecce deus in fortitudine veni-
et. ecce merces eius cum eo et opus illius
coram illo vnde dic̄ abrae Gen. xv. No
li timere abraam ego ꝓtector tuus sum. ⁊
merces tua magna nimis. Scđo merces
laborantiū est plenissima bonoꝝ operum
vbertate. Nonne id summū est bonū qđ
excedit in infinitū omne bonū creatū. Si
eñ tot bona dat dñs in hac vita aduersa
rijs ꝓ paucis que faciūt bonis quanta pu
tas dabit filijs suis ꝓ quibus ī mortē se de
dit. Reddet eñ đs mercedē plenā ꝓ ope
tuo. vñ dꝛ Math. v. Gaudete et exulta.
qm̄. me. ve. co. est in celis. Tercō merces
laborantium est interminabilis eternita-
te. non eñ est ad tempus cōstituta sed vt
sine fine possidenda teneat̄. vnđ Sap. v
dꝛ. Justi autē in perpetuū viuent ꝛc̄. Ad
hanc xpc nos perducat qui ad penitentiā

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-472/0106
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG